

1.

Op 11.9.2008 werd door een bevoegde ambtenaar aan eiseres mondeling bevel tot staking bevolen van strijdig gebruik van twee woonwagens op haar eigendom gelegen te kadastraal gekend root 59a 30ca. Dit stakingsbevel werd bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur op 23.9.2008. Op 24.10.2008 werd vastgesteld dat het stakingsbevel werd doorbroken en werd opnieuw bevel tot staking bevolen, bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur op 30.10.2008. Op 5.12.2008 werd vastgesteld dat het stakingsbevel doorbroken werd en werd opnieuw staking van het strijdig gebruik bevolen, bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur op 19.12.2008. Op 19.1.2009 werd vastgesteld dat het stakingsbevel werd doorbroken en werd nogmaals staking van het strijdig gebruik bevolen, bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur op 28.1.2009.

Door de Rekenplichtige van het Herstelfonds werd met schrijven dd. 18.3.2009 aan eiseres wegens het doorbreken van het stakingsbevelen bij toepassing van art. 156 decreet 18.5.1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en stedenbouw telkens een administratieve geldboete opgelegd van 5.000 EUR. Door eiseres werd op 26.3.2009 een verzoek ingediend bij de stedenbouwkundig inspecteur tot kwijtschelding van de boetes. Bij beslissing dd. 26.3.2009 werd het verzoek ongegrond verklaard. De boete opgelegd wegens de op 24.10.2008 vastgestelde doorbreking van het stakingsbevel van 11.9.2008 werd wel herleid tot 250 EUR, de boete opgelegd wegens de op 5.12.2008 vastgestelde doorbreking van het stakingsbevel van 24.10.2008 werd herleid tot 500 EUR en de boete opgelegd wegens de op 19.1.2009 vastgestelde doorbreking van het stakingsbevel van 5.12.2008 werd herleid tot 1.250 EUR.

Op 22.6.2009 werden aan eiseres dwangbevelen betekend krachtens uitvoerbaar verklaarde kohieren en dwangschriften dd. 15.6.2009 tot betaling van de geldboetes t.b.v. 250 EUR, 500 EUR en 1.250 EUR.

Bij beschikking in kortgeding dd. 21.12.2009 werd op vordering van eiseres de opheffing bevolen van de stakingsbevelen. Bij arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen dd. 6.9.2011 werd deze beschikking teniet gedaan en werd de vordering tot opheffing van de stakingsbevelen ongegrond verklaard.

2.

De vordering van eiseres in huidige procedure heeft als voorwerp te zeggen voor recht dat eiseres niet gehouden is tot betaling van de voormelde administratieve geldboetes.

Verweerder werpt de onbevoegdheid van de beslagrechter op; volgens verweerder is een andere burgerlijke kamer van de rechtbank 1° aanleg, welke met volle rechtsmacht kan oordelen, bevoegd.

Eiseres betoogt dat de beslagrechter bevoegd is vermits hij de aktualiteit van de titel dient te onderzoeken, waaraan volgens eiseres verbonden is de geldigheid van de administratieve geldboete.

Art. 6.1.50§3 V.C.R.O. (vroegere art. 157§3 decreet ruimtelijke ordening dd. 18.5.1999) voorziet dat op het dwangbevel de bepalingen van toepassing zijn van deel V van het Gerechtelijk Wetboek houdende bewarend beslag en middelen tot tenuitvoerlegging. Zulk houdt in dat verzet kan worden gedaan tegen het dwangbevel om de geldigheid en regelmatigheid van de uitvoering te bestrijden voor de beslagrechter.

Daarnaast kan bij toepassing van art. 6.1.50§4 (vroegere art. 157§4 decreet ruimtelijke ordening dd. 18.5.1999) binnen een termijn van dertig dagen na de betekening van het dwangbevel bij gerechtsdeurwaardersexploot een met redenen omkleed verzet worden gedaan, houdende dagvaarding van het Vlaamsé Gewest, bij de rechtbank van het arrondissement van de plaats waar de goederen gelegen zijn, welk verzet de tenuitvoerlegging van het dwangbevel schorst.

Enkel via deze laatste verzetprocedure kan de rechtbank met volle rechtsmacht controle uitoefenen op de administratieve geldboete en desgevallend die boete kwijtschelden of verminderen. De beslagrechter heeft niet de rechtsmacht om een controle met volle rechtsmacht te doen (Hof van Beroep Gent 3.5.2005, NJW, 2006, 465 e.v.; Hof van Beroep Gent 21.9.2004, T.R.O.S., 2005, 249).

Het verzet van eiseres heeft niet als voorwerp de beslagrechtelijke controle op de tenuitvoerlegging op grond van het dwangbevel zoals voorzien in art. 6.1.50 §3 V.C.R.O., maar wel de geldigheid van de administratieve geldboete waarvoor een beoordeling met volle rechtsmacht vereist is.

Gelet op de ernstige twijfel over de bevoegdheid van de beslagrechter, wordt de vordering bij toepassing van art. 8852 Gerechtelijk Wetboek verzonden naar de Voorzitter van de rechtbank voor gebeurlijke toewijzing aan een andere burgerlijke kamer.

OM DEZE REDENEN;

en de rechtspleging geschied zijnde in het Nederlands, conform art. 2, 34, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken

Wij Ondervoorzitter-beslagrechter,
blijgestaan door:
Griffier.

Beschikkende op tegenspraak.

Verwijzen de vordering bij toepassing van art. 8852 Gerechtelijk Wetboek naar de Voorzitter van deze rechtbank voor gebeurlijke toewijzing aan een andere burgerlijke kamer.

Kosten aangehouden.